Leśnik

Informator Związku Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej

Nr 7-9 (164) ISSN 1732-1743 Lipiec, Sierpień, Wrzesień 2013 r.

NASZE SPRAWY

POSIEDZENIE RADY KRAJOWEJ

W trakcie XXV Rajdu Leśników na terenie nadleśnictwa Miękinia odbyło się posiedzenie Rady Krajowej ZLP w RP. W posiedzeniu Rady Krajowej wzięli udział dyrektor RDLP we Wrocławiu Grzegorz Pietruńko i Nadleśniczy Nadleśnictwa Miękinia Waldemar Zaremba oraz członkowie Prezydium Okręgu Wrocławskiego ZLP. Dyrektor przedstawił krótką informację na temat wrocławskiej dyrekcji. Następnie poinformował o programie budowy kancelarii leśnictw jako terenowych urzędów Lasów Państwowych, zamiast typowych leśniczówek. Często zdarza się, że buduje się jedną kancelarię dla dwóch graniczących ze sobą leśnictw co daje dodatkowe oszczędności. W dyskusji przeważała tematyka mieszkaniowa, w tym sprzedaż mieszkań, czynszów, podatku od nieruchomości, spraw dot. tzw. kilometrówki na rozjazdy służbowe, ubezpieczeń pracowników. Rada obradowała także nad wewnętrznymi sprawami związku oraz przygotowała swoje stanowisko do negocjacji z Dyrektorem Generalnym LP, które odbędą się 2-3 września br.

Przewodniczący ZLP w RP Bronisław Sasin przedstawia porządek obrad, obok siedzą: dyrektor RDLP we Wrocławiu Grzegorz Pietruńko, nadleśniczy Nadleśnictwa Miękinia Waldemar Zaremba, wiceprzewodniczący ZLP w RP Krzysztof Górski, członek Rady Krajowej Jerzy Derlicki

Członkowie Rady Krajowej, głos zabiera January Szajda

W trakcie obrad (od lewej) Kazimierz Mazur, Jerzy Przybylski, Zdzisław Nowocień i Jerzy Ślusarczyk

Członkowie Prezydium Rady Okręgowej ZLP we Wrocławiu

Na pierwszym planie Przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej ZLP w RP Janusz Ruda i członek Prezydium Rady Krajowej Urban Kolman

NEGOCJACJE CENTRAL ZWIĄZKOWYCH Z DYREKTOREM GENERALNYM LASÓW PAŃSTWOWYCH

W dniach 2-3 września br. w Jedlni odbyły się rozmowy związków zawodowych z Dyrektorem Generalnym LP Adamem Wasiakiem.

Ponownie zostały omówione poszczególne wnioski z maja br.

Ustalono sposób realizacji niektórych wniosków oraz uzgodniono ścieżkę dalszego postępowania z wnioskami dot. m.in. polityki mieszkaniowej, zasad naliczania czynszów, dodatków transportowych oraz polityki płacowej na 2014 rok, w tym podwyższenia wartości punktu.

Ponadto Dyrektor Generalny LP poinformował, że nagroda za III kwartał br. zostanie uruchomiona w wysokości identycznej jak za II kwartał br. i zostanie wypłacona do 10 października br.

XXV JUBILEUSZOWY RAJD LEŚNIKÓW

Na prastarej Piastów ziemi – XXV Jubileuszowy Rajd Leśników

Blisko półtora tysiąca leśników z rodzinami, gości rajdowych i sympatyków leśnych wędrówek z żalem żegnało gościnny Wrocław, gdy zakończył się Jubileuszowy XXV Ogólnopolski Rajd Leśników. Trasy rajdowe: piesze, kajakowe, motocyklowe i autokarowe wytyczono na prastarej Piastów ziemi, wśród wulka-

nów, zamków, kniei Dolnego Śląska, czyli na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu. Rajd organizował jak co roku Związek Leśników Polskich w RP przy ogromnym zaangażowaniu dolnośląskich leśników i wydatnej pomocy RDLP Wrocław. Po raz drugi w historii rajdów praktycznie wszyscy, bo ponad 1200 osób, zakwaterowani byli w jednej bazie, znajdującej się na terenie Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych im. gen. T. Kościuszki we Wrocławiu.

Tu byli zakwaterowani Rajdowicze

Oczekiwanie na wyjazd na trasy

Noclegi w wojskowych namiotach, wieloosobowych salach żołnierskich, spanie na piętrowych łóżkach i wyczekiwanie w kolejce do stołówki z tacą oznaczoną logo SOW (Śląski Okręg Wojskowy) należały do atrakcji rajdu. Wejścia na teren wojskowy były chronione przez ochronę z „kałasznikowem" na plecach.

Bardzo sprawnie działała Straż Leśna, która czuwała przez cały czas w dzień i w nocy nad bezpieczeństwem uczestników oraz ruchem pojazdów.

Straż Leśna jak zawsze na posterunku

Wielkie podziękowania należą się zarówno dyrekcji jak i wszystkim nadleśniczym, bo widać było, że włożyli w to skomplikowane przedsięwzięcie wiele serca. Komandorem rajdu był Zbigniew Czeryba – leśniczy z Nadleśnictwa Wołów, przewodniczący wrocławskiego okręgu ZLP, który solidnie napracował się przy organizacji tak dużej imprezy wspólnie z koleżankami i kolegami z zespołu organizacyjnego.

Komandor XXV Rajdu Leśników Zbigniew Czeryba

Każda drużyna rajdowa, a było ich aż 110, jeden dzień spędziła na wybranej, rajdowej trasie. Wytyczono ich blisko 30 pośród lasów i zabytków na terenie RDLP we Wrocławiu, która obejmuje zarówno liściaste tereny nizinne nad Odrą, podgórskie bory, jak i pasma górskie, aż po najwyższy szczyt Sudetów – Śnieżkę. Była okazja wspinać się na szczyty górskie, zajrzeć do jaskini, sztolni i kopalni złota, pływać kajakiem i pontonem, wędrować przez bory i lasy łęgowe, rwać z kopyta bryczką i poczuć wiatr we włosach na trasie motocyklowej. Zjechała licznie na rajd, jak co roku, motocyklowa „Leśna Jazda", która wciąż rośnie w siłę.

Trasy były wyjątkowo atrakcyjne i Dolny Śląsk zauroczył każdego bogactwem przyrody, ogromem zabytków i pereł architektury czy np. barokowego malarstwa.

Wielu leśników zachwyciło opactwo cysterskie w Lubiążu pod Wrocławiem. Trzy razy większa niż Wawel, bardziej efektowna od Malborka największa budowla sakralna w Polsce, a w Europie ustępująca tylko hiszpańskiemu Eskurialowi. Dachy tego obiektu mają powierzchnię porównywalną do trzech stadionów piłkarskich! Ta mało znana perła barokowej architektury europejskiej, jedyny tej klasy zabytek w Polsce była na trasie m.in. Rady Krajowej ZLP.

Sala Książęca w opactwie w Lubiążu. I jak się tu nie zachwycić?

Refektarz letni

Rajdowicze w Opactwie cysterskim w Lubiążu

Drugi dzień rajdowy przeznaczony był na poznanie piastowskiego Wrocławia i jego licznych atrakcji. Rynek, ratusz, słynna Panorama Racławicka, ogrody, muzea i Ostrów Tumski, gdzie ze szczytu jednej z wież można podziwiać piękną panoramę Wrocławia.

Zmęczeni miejską wędrówką mogli podziwiać piastowskie miasto z pokładu licznych statków spacerowych kursujących po Odrze.

Panorama Wrocławia z jednej z wież na Ostrowie Tumskim

Drużyny z Nadleśnictwa Międzychód i Barlinek na wrocławskim Rynku

Wszyscy uczestnicy rajdu spotkali się na finale rajdu w sobotę. Tak duża impreza to świetna promocja leśnictwa i działalności leśników wśród lokalnych społeczności. Świadczyła o tym obecność wicewojewody dolnośląskiego i wiceprezydenta Wrocławia oraz przedstawicieli rządu, samorządu i rozmaitych służb. Wszystkich leśników, ich rodziny i sympatyków oraz gości rajdowych, pośród których był m.in. doradca wicepremiera, ministra gospodarki Janusza Piechocińskiego pan Rafał Zarycz, powitał przewodniczący ZLP w RP Bronisław Sasin, a także Dyrektor RDLP we Wrocławiu Grzegorz Pietruńko oraz Komandor Rajdu Zbigniew Czeryba.

Przewodniczący ZLP w RP Bronisław Sasin wita Rajdowiczów i zaproszonych gości

Znaczenie integracji wewnątrz środowiska leśników i potrzebę ukazywania efektów naszej pracy społeczeństwu podkreślał w swoim wystąpieniu dyrektor Grzegorz Pietruńko oraz Krajowy Duszpasterz Leśników ks. Bp Edward Janiak, podczas mszy w intencji leśników. Msza została odprawiona w sobotnie przedpołudnie we wrocławskim kościele pw. św. Maurycego.

Msza Św. w kościele pw. św. Maurycego we Wrocławiu – homilię głosi ks. Biskup Edward Janiak Krajowy Duszpasterz Leśników

Rajd Leśników, gdzie zjeżdżają się w jedno miejsce „borusy" z całej Polski to najlepszy dowód na to, że rozumiemy potrzebę zacieśniania więzi pomiędzy leśnikami oraz ich otoczeniem. Świetnie wspólnie bawią się czynni leśnicy i emeryci, dzieci, żony, mężowie… W trakcie finału, który zgromadził przed sceną ponad 1500 osób rozgrywane są rozmaite konkursy, a pozytywne emocje budzi zwykle wybór miss i mistera rajdu. Szczególnie panowie nie mieli łatwo i musieli demonstrować obyczaje godowe rozmaitych zwierząt. Był też konkurs przeciągania liny, na piosenkę rajdową, najciekawszy totem oraz konkurs wbijania gwoździ, gdzie sił próbowały także leśniczki.

Konkurs dla VIP-ów. Polowanie na żubra – w roli myśliwego Jerzy Miliszewski, wiceprzewodniczący ZLP w RP

Pełny doping w trakcie wyboru Mistera Rajdu

Najmłodszy rajdowicz

Parę rajdów się zaliczyło

Totem drużyny z N-ctwa Tuczno

Mister XXV Rajdu Mateunio

Drużyna z Nadleśnictwa Torzym

Dziewczyny też potrafią posługiwać się młotkiem

Wyniki w poszczególnych konkursach:

– konkurs „wabienie na wesoło”: 1 miejsce – Grażyna Kołodziej i Hubert Wlazło, N-ctwo Oława, 2 miejsce – Stefan i Wojciech Podsiadłowscy, N-ctwo Jagiełek, 3 miejsce – Iwona Sztrom, N-ctwo Pisz i Krzysztof Smulski, N-ctwo Spala;
– konkurs na Totem: 1 – N-ctwo Korpele, 2 – N-ctwo Złoczew, 3 – N-ctwo Smolarz;
– wybory MISS: Magdalena Komuniecka, N-ctwo Jeleśnia;
– wybory MIISTERA: Mateusz Kliszcz, N-ctwo Chełm;
– Rajdowa Piosenka: 1 – N-ctwo Dobrzejewice, 2 – N-ctwo Milicz, 3 – N-ctwo Mińsk Mazowiecki;
– najstarszy uczestnik Rajdu (77 lat): Józef Przybyłek, N-ctwo Złoczew;
– najmłodszy uczestnik Rajdu (4 lata): Wawrzyniec Piwoński, N-ctwo Dobrzejewice;
– najliczniejsza drużyna: N-ctwo Pisz;
– drużyna z najdalszego zakątka: N-ctwo Augustów;
– przeciąganie liny: 1 – N-ctwo Wipsowo, 2 – N-ctwo Kaliska, 3 – N-ctwo Jawor;
– wbijanie gwoździ: 1 – Krzysztof Bogdanowski, N-ctwo Jeleśnia, 2 – Eugeniusz Brodzik, N-ctwo Wielbark, 3 – Stefan Podsiadłowski, N-ctwo Jagiełek;
– konkurs VIP Polowanie na Żubra: 1 – Rafał Zarycz doradca wicepremiera J. Piechocińskiego, 2 – Jarosław Szałata, N-ctwo Trzciel, 3 – Ewa Dembiczak, RDLP Krosno.

Prawdziwym „gwoździem” imprezy okazał się występ kabaretu „Neo-nówka”, który pomimo niewielkiego spóźnienia został owacyjnie przyjęty. Zabawa trwała do późnych godzin. Rajd i tradycyjne spotkanie Braci Leśnej oraz gości z całej Polski, pomimo różnych niedogodności, kłopotów, upału i deszczu jest świetną imprezą. Wszyscy z niecierpliwością będziemy czekać kolejny rok na już XXVI Ogólnopolski Rajd Leśników, na który wyruszymy w okolice Gdańska. Na tradycyjnym spotkaniu kierowników drużyn rajdowych z przewodniczącym ZLP, na zakończenie tegorocznego rajdu ustalono, że następny rajd, z kolei w 2015 roku odbędzie się na terenie RDLP Warszawa. Leśnicy skupieni wokół stolicy jeszcze nie gościli rajdowiczów z całej Polski, a może warto przypomnieć słowa dawnego szlagieru: „Jak przygoda to tylko w Warszawie, Warszawie…”

Jarosław Szałata

Pełny doping w trakcie wyboru Mistera Rajdu

Kierownicy drużyn i Przewodniczący ZLP w RP po naradzie w sprawie miejsca rajdu w 2015 r.

Pismo od Wicepremiera J. Piechocińskiego

Wiceprezes Rady Ministrów
Janusz Piechociński

Warszawa, dn. 22 lipca 2013 r.

Organizatorzy i Uczestnicy
XXV Rajdu Leśników

Dziękuję za zaproszenie do udziału w Jubileuszowym XXV Rajdzie Leśników „Na prastarej Piastów ziemi, wśród wulkanów, zamków, kniei ...". Niestety, z powodu wcześniej podjętych zobowiązań nie mogę wziąć udziału w tych uroczystościach.

Do organizatorów XXV Rajdu Leśników kieruję słowa uznania za tę ciekawą inicjatywę, która integruje brać leśną naszego kraju oraz upowszechnia szacunek dla przyrody.

Składam serdeczne gratulacje zwycięzcom tego rajdu, a wszystkim organizatorom, uczestnikom i gościom XXV Rajdu Leśników przekazuję serdeczne pozdrowienia.

Pismo od S. Żelichowskiego

Stanisław Żelichowski
POSEŁ NA SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Elbląg, dn. 06.08.2013

Związek Leśników Polskich
w Rzeczypospolitej Polskiej
02-362 Warszawa
ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 3

Składam podziękowania za zaproszenie na XXV Rajd Leśników. Jednakże, z uwagi na wcześniej zaplanowane spotkania nie będę mógł osobiście uczestniczyć w tej uroczystości.

Mam nadzieję, że spotkanie „Na prastarej Piastów ziemi, wśród wulkanów, zamków, kniei..." przyczyni się do rozpropagowania uroków i atrakcji turystycznych Dolnego Śląska.

Organizatorom pragnę pogratulować wspaniałego pomysłu i zaangażowania w przygotowanie Rajdu. Jestem przekonany, iż spotka się on z ogromnym zainteresowaniem i uznaniem przybyłych gości.

Wszystkim uczestnikom życzę niezapomnianych chwil radości.

Z wyrazami szacunku
Stanisław Żelichowski

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

WIZYTA LEŚNIKÓW RUMUŃSKICH W POLSCE

W dniach 18-19 lipca br. przebywali w Polsce rumuńscy leśnicy związkowcy reprezentujący Rumuńską Konfederację Consilva. Była to pierwsza wizyta rumuńskich związkowców po podpisaniu w 2012 roku porozumienia o współpracy i wymianie doświadczeń pomiędzy polskimi i rumuńskimi leśnikami.

Rumuńskiej 50-osobowej delegacji przewodniczył Marian Stoicescu – przewodniczący Konfederacji Consilva, który jest również wiceprezydentem Europejskiej Organizacji Leśników (Council of European Foresters). Europejska organizacja leśników zrzesza ponad 58,4 tys. członków.

W dniu 18 lipca br. delegacja rumuńska odwiedziła **Nadleśnictwo Krzeszowice (RDLP Kraków)** gdzie została przywitana przez Nadleśniczego Edwarda Suskiego.

W imieniu Związku Leśników Polskich w RP delegację rumuńskich leśników powitał Bronisław Sasin

Podziękowanie za przyjęcie oraz prezentacji wszystkich przybyłych gości dokonał Marian Stoicescu – przewodniczący Konfederacji Consilva.

Po powitaniu i prezentacji gości Nadleśniczy Edward Suski przedstawił struktury i organizację Lasów Państwowych oraz podstawowe informacje o Nadleśnictwie Krzeszowice. Duże zainteresowanie wzbudziła informacja o transformacji w Lasach Państwowych oraz aktualny stan zatrudnienia w nadleśnictwie z podziałem na biuro i teren.

Po prezentacji delegacja rumuńska zwiedzała Jaskinię Wierzchowską, największą jaskinię na terenie Wyżyny Krakowskiej, położoną w sąsiedztwie Ojcowskiego Parku Narodowego.

Pilotem grupy na teren Nadleśnictwa Krzeszowice była Pani Małgorzata Rubiś z RDLP Kraków.

Następnego dnia w godzinach popołudniowych delegacja rumuńska **gościła w Nadleśnictwie Celestynów (RDLP Warszawa)** w Centrum Edukacji położonym w malowniczym lesie w pobliżu Celestynowa. W budynku Centrum udostępniono salę dydaktyczną, ekspozycję oraz wiatę.

Na pierwszym planie Wojciech Kała – inżynier nadzoru Nadleśnictwa Celestynów, z tyłu po prawej Paweł Kania, po lewej Waldemar Jedynak i Bronisław Sasin

Delegacja rumuńska – drugi od prawej stoi przewodniczący Consilvy Marian Stoicescu, po środku w pierwszym rzędzie Nadleśniczy Edward Suski

W sali dydaktycznej delegacja rumuńska została zapoznana z organizacją oraz działalnością gospodarczą nadleśnictwa, zaprezentowaną przez Zastępcę Nadleśniczego Arkadiusza Dmowskiego.

Następnie goście zwiedzili ekspozycję przyrodniczą i udali się pod wiatę gdzie skorzystali z posiłku.

Podczas spotkania pod wiatą prowadzone były rozmowy przewodniczącego Consilvy Mariana Stoicescu z przewodniczącym ZLP w RP Bronisławem Sasinem oraz członkami ZLP w RP. Związek Leśników Polskich w RP na spotkaniu w Nadleśnictwie Celestynów reprezentowali: Bronisław Sasin, przewodniczący ZLP w RP, Krzysztof Górski – wiceprzewodniczący ZLP w RP, Jerzy Przybylski – honorowy przewodniczący ZLP w RP, Paweł Kania – członek Prezydium ZLP w RP oraz Waldemar Jedynak – wiceprzewodniczący Regionu Zachodniego ZLP w RP.

Tematem rozmów były przede wszystkim informacje o Europejskiej Organizacji Leśników oraz uzgodnienia dot. rewizyty członków ZLP w RP w Rumunii, która jest zaplanowana na I dekadę października br.

Za organizację spotkania i wyżywienia odpowiedzialna była Pani Marta **Żmiejko** – specjalista SL w Nadleśnictwie Celestynów a pilotem grupy po nadleśnictwie był Zbigniew Barejko – leśniczy i jednocześnie wiceprzewodniczący Okręgu Warszawskiego ZLP w RP.

Związek Leśników Polskich w RP serdecznie dziękuje Panu Stanisławowi Sennikowi – Dyrektorowi RDLP w Krakowie oraz Panu Konradowi Grzybowskiemu – Dyrektorowi RDLP w Warszawie za przychylność i akceptację wizyty delegacji rumuńskich leśników w podległych nadleśnictwach.

Panu Edwardowi Suskiemu – Nadleśniczemu Nadleśnictwa Krzeszowice oraz Panu Arturowi Dawidziukowi – Nadleśniczemu Nadleśnictwa Celestynów dziękujemy za zorganizowanie wizyty i przyjęcie gości z Rumunii a szczególnie dziękujemy za profesjonalne prezentacje przygotowane dla rumuńskich leśników.

Wszystkim, którzy przyczynili się do przygotowania wizyty oraz czynnie uczestniczyli w podejmowaniu gości z Rumunii Związek Leśników Polskich w RP serdecznie dziękuje.

Porozumienie

pomiędzy Konfederacją Consilva, a Związkiem Leśników Polskich w RP

Porozumienie podpisano dnia 12.06.12 w Warszawie pomiędzy Konfederacją Consilva z Rumunii, a Związkiem Leśników Polskich w RP.

Konfederacja Consilva i Związek Leśników Polskich w ramach wzajemnej współpracy podejmą następujące działania:

– doroczne spotkania Zarządów Consilvy i ZLP w RP w celu ustalenia planu wspólnych działań w danym roku

– wzajemny udział obu organizacji w spotkaniach zawodowych, naukowych, kulturalnych i sportowych

– organizowanie wymiany doświadczeń zawodowych pomiędzy polskimi i rumuńskimi leśnikami

– organizowanie spotkań na zasadzie wymiany pomiędzy polskimi i rumuńskimi leśnikami

– wzajemne wspieranie się obu organizacji na szczeblu międzynarodowym

ZAWODY SPORTOWE NA WĘGRZECH

W dniach od 23 do 25 sierpnia bieżącego roku na Węgrzech odbyły się Międzynarodowe Zawody Sportowe Leśników. Ta cykliczna impreza zgromadziła liczną rzeszę zawodników już po raz 17. Około 500 sportowców z branży leśnej rywalizowało w 10 dyscyplinach, a mianowicie w piłce nożnej, koszykówce, biegach, pływaniu, strzelaniu, kręglach, zespołowych grach karcianych, tenisie stołowym i szachach. Do rywalizacji przystąpili reprezentanci 5 krajów – oprócz gospodarzy przybyli jeszcze Chorwaci, Słowacy, Rumuni i skromna reprezentacja Polski.

Nasz kraj wystawił drużynę w jednej tylko konkurencji – szachach. W tym przypadku zamiast ilości postawiliśmy na jakość i zespół w składzie Piotr Dziadoń, Grzegorz Klimek oraz Ignacy Truszkowski pod kierownictwem Grzegorza Cekusa zdobył drużynowo I miejsce, tuż przed szachistami węgierskimi. W klasyfikacji indywidualnej nasi koledzy zajęli dwa miejsca na podium – drugi był Piotr Dziadoń a trzeci Ignacy

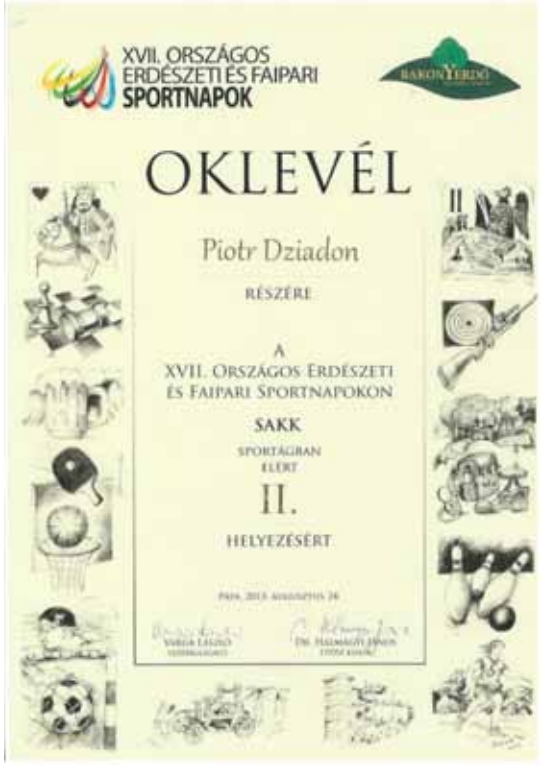
XVII. ORSZÁGOS ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOK

OKLEVÉL

Piotr Dziadon

RÉSZÉRE

A XVII. ORSZÁGOS ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOKON

SAKK

SPORTÁGBAN ELÉRT

II.

HELYEZÉSÉRT

Truszkowski. Pierwsze miejsce zajął będący w świetnej dyspozycji zawodnik węgierski Nandor Papp. Drugi z bardzo dobrze grających Węgów – József Nemeth uplasował się na czwartej pozycji.

Mistrzostwa odbywały się w przyjaznej atmosferze, będąc okazją zarówno do sportowej rywalizacji jak i wymiany doświadczeń pomiędzy leśnikami z różnych krajów. Gospodarze zorganizowali wszystko na bardzo wysokim poziomie, dając pokaz pełnego profesjonalizmu. Miasteczko Papa, w którym rywalizowali leśnicy okazało się niezwykle urokliwą i ciekawą wizytówką Węgier.

Specjalne podziękowania za przyjęcie naszej drużyny należą się szefowi węgierskiego związku leśników, Panu Janosowi Halmagyi oraz firmie Bakonyerdo Zrt., która była współorganizatorem Mistrzostw.

Grzegorz Cekus

Otwarcie Międzynarodowych Zawodów (od lewej) Przewodniczący Związku Leśników Węgierskich, przedstawiciel firmy BakonyerdoZrt, przedstawiciele Związków Słowacji, Polski, Chorwacji i Rumunii

Partię rozgrywa Ignacy Truszkowski (z prawej)

Ostra walka Piotra Dziadonia (z prawej) z Nemethem Josefem (Węgry)

Papp Nandor (Węgry) i Grzegorz Klimek

Drużyna ZLP w RP (od lewej) Ignacy Truszkopwski – 3 miejsce (N-ctwo Damnica – RDLP Szczecinek), Grzegorz Klimek – 7 miejsce (N-ctwo Nidzica – RDLP Olsztyn) i Piotr Dziadoń – 2 miejsce (N-ctwo Srokowo – RDLP Olsztyn)

XX JUBILEUSZOWE MISTRZOSTWA EUROPY LEŚNIKÓW W BIEGACH NA ORIENTACJĘ

W dniach 06 – 10 sierpnia 2013 roku w Wejherowie odbyły się jubileuszowe XX Mistrzostwa Europy Leśników w Biegach na Orientację. Organizatorami byli między innymi: Ogólnopolski Komitet Organizacyjny Biegu na Orientację Leśników, CILP, RDLP w Gdańsku, SITLiD, N-ctwa: Gdańsk, Wejherowo, Strzebielino…

Jednym ze sponsorów mistrzostw był Związek Leśników Polskich w RP, który już od roku 2005 wspiera finansowo Honorową Reprezentację LP – uczniów i opiekunów średnich szkół leśnych.

Mistrzostwa Europy Leśników są rozgrywane od roku 1994.

W roku 2003 X Mistrzostwa Europy Leśników odbyły się w Polsce w Białymstoku.

Uroczyste rozpoczęcie XX Mistrzostw Europy Fot. G. Rosik

Start zawodników do Biegu głównego Fot. FONO

Mariusz Rosik przed startem do Biegu parkowego Fot. G. Rosik

W tegorocznej imprezie wzięło udział około 350 zawodników z 16 krajów.

W mistrzostwach biorą udział pracownicy i uczniowie związani z lasem (leśnicy, drzewiarze, uczniowie szkół leśnych, pracownicy zakładów usług leśnych, urządzeniowcy…

Ekipy sportowe przyjechały do Wejherowa już w poniedziałek, ale oficjalne otwarcie nastąpiło w środę po rozegraniu biegu sprinterskiego, który został rozegrany w centrum Wejherowa z metą w parku miejskim. Po przemarszu przez miasto startujących w mistrzostwach krajowych reprezentacji, na scenie przed wejherowskim ratuszem odbyło się oficjalne otwarcie mistrzostw, którego dokonali: prezydent IC EFOL Leif Strömquist, zastępca dyr. gen. LP Jan Szramka oraz dyrektor RDLP Gdańsk Zbigniew Kaczmarczyk.

W czwartek rano zostały rozegrane biegi średniodystansowe na dystansie od ok. 5 km do ok. 10 km (w zależności od kategorii wiekowej). Biegi odbyły się na terenie lasów okalających Wejherowo. Teren po którym poruszali się zawodnicy był bardzo trudny ze względu na małą ilość dróg i mocno pofałdowany teren. Tym większą satysfakcję mieli zawodnicy którzy odnaleźli w terenie wszystkie poukrywane punkty kontrolne.

Klasą dla siebie byli zawodnicy ze Skandynawii, Litwy i Łotwy, którzy okazali się najlepsi w większości kategorii wiekowych.

Wieczorem odbyło się seminarium naukowe pod hasłem „Las i woda".

Piątek był dniem przeznaczonym na zwiedzanie Kaszub oraz Trójmiasta.

A w sobotę zostały rozegrane biegi sztafetowe, które zostały rozegrane w lasach w okolicach Gniewowo – Młynki.

Mistrzostwa zostały bardzo sprawnie i profesjonalnie przeprowadzone, za co należą się organizatorom duże brawa. Do Wejherowa warto było przyjechać, nie tylko ze względu na mistrzostwa ale również ze względu na wspaniałe okolice z Wejherowem na czele.

Następne mistrzostwa Europy leśników odbędą się w 2014 roku w Szwajcarii.

Do zobaczenia na trasach biegowych w lasach.

Mariusz Rosik (numer startowy 155)

Wyniki mistrzostw na stronie: www.okobnol.lasy.gov.pl

PARKI NARODOWE

WYSTĄPIENIA I KOMUNIKATY

Jeziory, dnia 12 lipca 2013 r.

K O M U N I K A T

Szanowni Państwo

Zarząd Krajowy Związku Leśników Polskich Parków Narodowych uprzejmie informuje, iż w ostatnim czasie doprowadził do ważnych spotkań w celu znalezienia sposobu na poprawę sytuacji materialnej pracowników parków narodowych. W dniu 03 lipca 2013 r. Zarząd ZLP PN spotkał się z Wicepremierem Rządu RP Panem Januszem Piechocińskim. Panu Premierowi przedstawiono propozycję rozwiązania prawnego, które dałoby

możliwość wzrostu płac w parkach narodowych o ok. 1500 zł na osobę, a może nawet zrównanie płac z pracownikami Lasów Państwowych, o co nasz Związek zabiega od wielu lat. Natomiast w dniu 11 lipca 2013 r. doszło do spotkania z Prof. Janem Szyszko, na którym to spotkaniu poproszono o wsparcie naszych propozycji oraz omówiono problemy występujące w ochronie przyrody w naszym kraju. Delegacja ZLP PN spotkała się ze zrozumieniem i zapewnieniem o podjęciu działań dla poprawy sytuacji materialnej pracowników parków narodowych. Po spotkaniu z Wicepremierem Piechocińskim, doszło do nieoczekiwanego spotkania z Głównym Konserwatorem Przyrody Panem Januszem Zaleskim na terenie Dyrekcji Wielkopolskiego Parku Narodowego. Panu Ministrowi przekazano informację o podjętych krokach Zarządu Krajowego ZLP PN i uzyskano również ze strony Pana Ministra zapewnienie, iż również Resort zaangażuje się w tym kierunku. Pan Minister poinformował zarazem, iż rozważa możliwość zmian w przekazywaniu na parki narodowe dotacji budżetowej.

Zmiany prawne wprowadzone z dniem 01 stycznia 2012 r. w parkach narodowych, oprócz zmiany zarządzania nie poprawiły sytuacji płacowej naszych pracowników. Niektóre parki narodowe będące w lepszej kondycji finansowej mogły zaproponować swoim pracownikom wzrost wynagrodzeń, jednak większość nie posiada takich możliwości. ZLP PN już w dniu 06 marca 2013 r. podczas posiedzenia Rady Krajowej Związku omówił problem sytuacji płacowej w parkach narodowych oraz rozważano ewentualne połączenie Lasów Państwowych i parków narodowych. Gościliśmy wówczas między innymi, Wiceprzewodniczącego Komisji Środowiska Senatu RP. Krótko po posiedzeniu Rady Krajowej ZLP PN, Komisja Środowiska Senatu RP zwołała swoje posiedzenie w temacie właśnie sytuacji finansowej parków narodowych. Udział w Komisji wzięli między innymi dyrektorzy parków narodowych, a na zaproszenie przewodniczącego ZLP PN, przedstawiciele Związków Zawodowych działających w parkach narodowych i Przewodniczący ZLP w RP.

Czy podjęte kroki przez ZLP PN przyniosą oczekiwany efekt, zobaczymy. Oczekujemy od Rządu oraz Ministra Środowiska działań, które zmienią naszą sytuację płacową, a najważniejsze w tej kwestii jest to, że wszystkie Związki Zawodowe działające w parkach narodowych mówią jednym głosem.

z up. Zarządu Krajowego Przewodniczący ZLP PN
Piotr Kozłowski

* * *

Związek Leśników Polskich Parków Narodowych
Krajowa Sekcja Pracowników Parków Narodowych
NSZZ „Solidarność”
Związek Zawodowy „Budowlani”
NSZZ „Solidarność-80”

Jeziory, dnia 08 sierpnia 2013 r.

Szanowny Pan Przewodniczący
Stanisław Żelichowski
Komisja Ochrony Środowiska
Zasobów Naturalnych
i Leśnictwa
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Występując w uzgodnieniu i w imieniu organizacji krajowych związków zawodowych działających w parkach narodowych:

Związku Leśników Polskich Parków Narodowych,
Krajowej Sekcji Pracowników Parków Narodowych NSZZ „Solidarność”,
Związku Zawodowego „Budowlani”,
NSZZ „Solidarność-80”,

zwracam się z uprzejmą prośbą do Pana Przewodniczącego oraz Członków Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o **pilne** podjęcie debaty, podczas posiedzenia Komisji, na temat finansowania parków narodowych, ze szczególnym uwzględnieniem wynagradzania pracowników.

W ostatnim czasie doszło w powyższych kwestiach do spotkań związków zawodowych ze Związkiem Pracodawców Polskich Parków Narodowych, w wyniku których powstało stanowisko wspólne oraz z Głównym Konserwatorem Przyrody Panem Januszem Zaleskim. W krótkim czasie doszło również do spotkania z Ministrem Zaleskim w gronie wybranego zespołu, w celu omówienia rozwiązań prawnych w przywołanych na wstępie tematach.

Strony wymienione w niniejszym piśmie, przy pozytywnym ustosunkowaniu się do naszej prośby przez Członków Komisji, przedstawiłyby propozycje rozwiązań prawnych niezbędnych do zmiany wspomnianej sytuacji w parkach narodowych.

Należy podkreślić, iż w omawianych kwestiach istnieje zgodność wszystkich stron.

Liczymy na pomoc Posłów, Członków Komisji i mamy nadzieję na pilne podjęcie działań, które zmienią prawo w zakresie niezbędnym dla właściwego funkcjonowania parków narodowych.

Z up. Przewodniczący ZLP PN
Piotr Kozłowski

WYKŁADNIE PRAWNE

ZASADA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU JAKO KLAUZULA GENERALNA

W aktach prawnych ustawodawca w sposób zamierzony umieszcza, ogólne, nie w pełni skonkretyzowane zwroty, umożliwiające stosowanie pewnego stopnia swobody w wykładni przepisów prawa. Są to klauzule generalne pełniące rolę dyrektyw wykładni. Przedmiotem niniejszej analizy jest zasada zrównoważonego rozwoju, która stanowi jedną z podstawowych zasad obowiązujących w prawie ochrony środowiska. Na rolę zasady zrównoważonego rozwoju w procesie wykładni prawa wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w treści wyroku z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie II SA/Go 825/08. W tezie wyroku Sąd stwierdził że *„Zasada zrównoważonego rozwoju pełni przede wszystkim rolę dyrektywy wykładni. A to wtedy gdy pojawiają się wątpliwości co do zakresu obowiązków, rodzaju obowiązków i sposobu ich realizacji należy posiłkować się zasadą zrównoważonego rozwoju. Pełni ona zatem rolę podobną do zasad współżycia społecznego czy społeczno-gospodarczego przeznaczenia w prawie cywilnym. W pierwszej kolejności do uwzględniania zasady zrównoważonego rozwoju obowiązany jest ustawodawca w procesie stanowienia prawa ale z drugiej zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań korzystniejszych stosując zasadę zrównoważonego rozwoju...* Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim rozpoznawał skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Sąd w uzasadnieniu wyroku co jest istotne stanął na stanowisku, że do uwzględniania zasady zrównoważonego rozwoju obowiązany jest nie tylko ustawodawca ale zasadę zrównoważonego rozwoju powinny mieć na uwadze również organy stosujące prawo, a więc także sądy. W ocenie Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim zasadę zrównoważonego rozwoju należy zastosować jeżeli stan faktyczny wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań korzystniejszych. Sąd wyprowadził wniosek – że zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą. W rozstrzyganej przez Sąd sprawie jedną z tych wartości była ochrona środowiska a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji RP.

Celowym wydaje się określenie co może kryć się pod pojęciem zasady zrównoważonego rozwoju. W 1997 r. w Polsce zasada zrównoważonego rozwoju stała się zasadą konstytucyjną. Art. 5 Konstytucji RP stanowi, że *Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.* Ochrona środowiska została zaliczona do podstawowych celów i kierunków państwa. Brak jest przy tym podstaw do przyjęcia, że pozycja na której została wymieniona dana funkcja odzwierciedla hierarchiczne uporządkowanie w polityce państwa. Skutkiem tego należy uznać, że zapewnienie ochrony środowiska zostało postawione na równi np. z obowiązkiem strzeżenia wolności prawa człowieka i obywatela. Pojęcie zrównoważonego rozwoju użyte w Konstytucji RP nie było pojęciem nowym gdyż już uprzednio funkcjonowało w sferze prawa międzynarodowego oraz krajowego. Pojęcie zrównoważonego rozwoju pojawiło się w raporcie Komisji ds. Środowiska i Rozwoju ONZ z 1987 r. pod nazwą Nasza Wspólna Przyszłość. Zdefiniowanie analizowanego pojęcia nastąpiło poprzez wskazanie, że zrównoważonym jest taki rozwój, który zapewni sprawiedliwe zaspokojenie potrzeb współczesnego społeczeństwa bez naruszania możliwości zaspokojenia potrzeb przyszłych pokoleń. Następnym dokumentem, w którym znajdują się odniesienia do zrównoważonego rozwoju jest Deklaracja Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska człowieka, przyjęta w Sztokholmie w dniu 16 czerwca 1972 r. Definicję zrównoważonego rozwoju zawarto także w 27 zasadach zrównoważonego rozwoju zamieszczonych w dokumencie Deklaracji z Rio Konferencji Narodów Zjednoczonych Środowisko i Rozwój podpisanym podczas Szczytu Ziemi w Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju – który odbywał się w dniach od 3 do 14 czerwca 1992 r. Zgodnie z powyższym dokumentem w procesie zrównoważonego rozwoju w centralnym punkcie należy postawić człowieka, który ma prawo do zdrowego i twórczego życia w harmonii z przyrodą a ochrona środowiska powinna stanowić nierozłączną część procesu rozwoju i nie może być oddzielnie od niego rozpoznawana. W dokumencie przedstawiono pogląd, że zagadnienia środowiskowe są najlepiej rozwiązywane z udziałem wszystkich zainteresowanych. W Polsce problematyka zrównoważonego rozwoju pojawiła się w dokumencie Polityka ekologiczna Państwa, przyjętym przez Sejm uchwałą z 10 maja 1991 r., w treści którego wskazuje się na potrzebę zgodności polityki gospodarczej z założeniami polityki ekologicznej. Po wstąpieniu RP do Unii Europejskiej dorobek europejski dotyczący zrównoważonego rozwoju zo-

stał przyjęty i włączony do polskiego systemu prawnego. Zrównoważony rozwój stanowi bowiem oficjalnie podstawowy cel Unii Europejskiej. W 2001 r. w Göteborgu Rada Europejska, przyjęła pierwszą Strategię Zrównoważonego Rozwoju UE. Natomiast w 2006 r., Unia Europejska przyjęła Odnowioną Strategię Zrównoważonego Rozwoju dla rozszerzonej UE. Do powyższych koncepcji nawiązuje sformułowana w art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska – zasada zrównoważonego rozwoju, przez który rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Treść zacytowanego przepisu prowadzi do wniosku, że w pojęciu zrównoważony rozwój mieści się zarówno ochrona przyrody, jak i troska o rozwój gospodarczy i cywilizacyjny.

Opracował: Konrad Różowicz, student V roku prawa WSPiA w Poznaniu.

OGRANICZENIE PRAWA WŁASNOŚCI NA TERENACH PARKÓW NARODOWYCH

Własność jest prawem podmiotowym bezwzględnym gdyż nakazuje wszystkim podmiotom powstrzymanie się od działań, naruszających sferę cudzej własności. Treść prawa własności określa art. 140 k.c. zgodnie, z treścią którego własność obejmuje uprawnienie do korzystania z rzeczy oraz uprawnienie do rozporządzania rzeczą. Na korzystanie z rzeczy składa się uprawnienie do samoistnego posiadania rzeczy, do używania rzeczy, do pobierania pożytków i innych przychodów z rzeczy. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 sierpnia 1997 r. (III CZP 36/97, OSP 1998, z. 5, poz. 90), wskazał, że art. 140 k.c. zakreśla granice uprawnień właściciela, w sposób generalny poprzez stwierdzenie, że właścicielowi wolno robić ze swoją rzeczą wszystko, co nie jest zabronione przez ustawy, zasady współżycia społecznego i co nie pozostaje w sprzeczności ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Podobnie Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 20 kwietnia 1993 r. (OTK 1994, 1.1, poz. 8). zauważył, że *prawo własności traktowane jest w naszym systemie prawnym jako prawo podmiotowe o najszerszej treści i w porównaniu z innymi prawami – jako prawo najsilniejsze w stosunku do rzeczy. Zarazem wszak nie jest prawem absolutnym (ius infinitum), a więc prawem niczym w swej treści nie ograniczonym.*

Przepisów ograniczających prawo własności można poszukiwać w różnych działach prawa, w szczególności w prawie z zakresu szeroko pojętej ekologii np. ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz.U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.); ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 145); ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn.: Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.). W niniejszym artykule wskazuję na kolizje uprawnień objętych pojęciem prawa własności i uregulowań zawartych w ustawie o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 140 k.c. właściciel może korzystać z rzeczy, w szczególności może pobierać pożytki oraz inne dochody z rzeczy. W przypadku gdy właściciel posiada nieruchomość w granicach parku narodowego, kolizja uprawnień właścicielskich z zakazami określonymi w art. 15.1. ustawy o ochronie przyrody jest jaskrawo widoczna. W parkach narodowych zabrania się nie tylko budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych nie służących celom parku narodowego, ale także umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych. Zakazy dotyczą sposobu korzystania z nieruchomości poprzez uniemożliwienie stosowania chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin i nawozów czy też zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów. Właściciel może w swych prawach na terenie parku doznawać także ograniczeń co do prowadzenia na nieruchomości działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej. Zastrzeżone w ustawie ograniczenia dotyczą także sfery rozporządzania rzeczą. Należy zwrócić uwagę na ustanowione w art. 10 ust. 5 ustawowego prawa pierwokupu nieruchomości położonej w granicach parku narodowego na rzecz Skarbu Państwa. Kolejnym istotnym ograniczeniem jest pozbawienie właściciela nieruchomości położonej na terenie parków narodowych prawa do czynności zachowawczych w stosunku do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Art. 8 ust. l. ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw w swej istocie dotyczy wywłaszczenia.

Z ograniczeniami prawa własności wiąże się problem wypłaty odszkodowań na rzecz właścicieli. Najbardziej kompleksową wydaje się regulacja zawarta w treści powyżej wskazanego art. 8. Brak regulacji co do wypłaty odszkodowania w innych przypadkach nie może być utożsamiany z przyjęciem, że w związku z innymi ograniczeniami odszkodowanie jest należne. Praktyka wskazuje, że podstawą roszczeń odszkodowawczych mogą stać się przepisy art. 129 ust. l i 2 ustawy z dnia

27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art.129 ust. 2 „W związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości". *Poniżej przedstawiam uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2012 r. sygn. akt IV CSK 28/12;* „Zgodnie z poglądem jaki w skardze kasacyjnej przedstawili powodowie, odszkodowanie miałoby służyć w każdym przypadku ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości (niezależnie od ograniczeń istniejących wcześniej). Stanowisko takie jest nietrafne. W takim bowiem przypadku roszczenia z art. 129 ust. l i 2 ustawy, odżywałyby w związku z każdą zmianą aktu prawnego utrzymującego istniejące już ograniczenia, także w sytuacji, gdy w drodze nowelizacji przepisów lub wprowadzania nowych regulacji w miejsce dotychczasowych prawodawca decydowałby się na utrzymanie ograniczeń istniejących wcześniej. W takim wypadku odpowiedzialność odszkodowawcza oderwana byłaby od samych ograniczeń (zwiększenia, zmiany tych ograniczeń). Odpowiedzialność odszkodowawczą przewidziano nie za samo ograniczenie i nie za każde ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Odszkodowanie nie rekompensuje zmiany dotychczasowej sytuacji właściciela nieruchomości, a tym bardziej utrzymywania już istniejących ograniczeń w przypadku zmiany aktu prawnego. Odszkodowanie służy bowiem za konkretną szkodę, która powstała w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a nie za samo ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest więc szkoda (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r., III CZP 128/09 – niepubl.), której źródłem jest rozporządzenie lub akt prawa miejscowego powodujący ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Szkoda ma być normalnym następstwem wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego wprowadzającego ograniczenia w sposobie korzystania z nieruchomości. Szkoda taka może powstać, gdy akt prawa miejscowego wprowadza nowe tub zwiększa dotychczasowe ograniczenia co do sposobu korzystania z nieruchomości lub też przedłuża na kolejny okres ograniczenia, które zostały wprowadzone na określony czas. Szkoda nie powstaje, gdy kolejny akt prawny utrzymuje zakres ograniczeń na dotychczasowym poziomie (jak poprzednio obowiązujący)." – *podkreślenie autora artykułu.*

Konkludując należy przyjąć, że żądanie odszkodowania za ograniczenia prawa własności w przypadku parków narodowych utworzonych w okresie dawniejszym niż 2 lata wstecz nie jest zasadne wobec prekluzji roszczeń. Może jednak roszczenie się zaktualizować w przypadku gdy w utworzonych już parkach narodowych zostaną wprowadzone nowe lub rozszerzone istniejące ograniczenia. Mając na uwadze, że źródłem ograniczeń mogą być także Plany ochrony przyrody należy powyższe akty badać pod kątem możliwości powstania roszczeń odszkodowawczych.

Opracował: Konrad Różowicz, student V roku prawa WSPiA w Poznaniu.

INFORMACJA PRAWNA DOTYCZĄCA STOSOWANIA ART. 28 USTAWY O ZWIĄZKACH ZAWODOWYCH

Art. 28 ustawy o związkach zawodowych zobowiązuje pracodawców do udzielania na żądanie związku zawodowego informacji niezbędnych do prowadzenia działalności związkowej, w tym w szczególności dotyczących warunków pracy i zasad wynagradzania. Należy zauważyć, że pracodawca nie posiada uprawnienia do żądania od organizacji związkowej uzasadnienia, dlaczego związek życzy sobie udzielenia informacji i w jaki sposób taką informację zamierza wykorzystać. Krzysztof Baran w komentarzu do art. 28 ustawy o związkach zawodowych wskazuje, że *Przykładowo można wskazać, że z reguły bada to dane dotyczące mechanizmów organizacji pracy, struktury pracodawcy, zasad polityki zatrudnienia, zwłaszcza kryteriów rekrutacji i zwalniania pracowników, polityki awansowej, metod i sposobów ochrony pracy, mechanizmów funkcjonowania funduszy zakładowych, mechanizmów regulacji statusu socjalno-bytowego pracowników i emerytów.* Pracodawca w istocie może odmówić udzielenia informacji w zakresie żądanym przez związek zawodowy jedynie wtedy, gdy istnieje przepis prawny rangi ustawowej zabraniający udzielenia informacji. Pracodawcy najczęściej akcentują wypowiedzianą w uchwale z dnia 16 lipca 1993, I PZP 28/93Sądu Najwyższego regułę, że związki zawodowe nie mają prawa bez zgody pracownika uzyskać wiedzy o uzyskiwanym przez konkretnego pracownika wynagrodzeniu. Należy zauważyć na tle wskazanego powyżej orzeczenia, że odmowa udzielenia informacji nie może mieć charakteru dowolnego, a więc pracodawcę obciąża obowiązek wykazania, że udzielając informacji w zakresie żądanym przez związki zawodowe, co najmniej pośrednio udzieliłby informacji o uzyskiwanym indywidualnie wynagrodzeniu. Związki zawodowe mają prawo uzyskiwania informacji o wynagrodzeniu uzyskiwanym przez wskazane przez Związki grupy zawodowe np. ze względu na zajmowane stanowiska pra-

cy (referenci, kierownicy działów), miejsca pracy (np. w poszczególnych obwodach leśnych) czy grup wiekowych. Tak więc nie udzielenie informacji związkom zawodowym nie może być uzasadnione w sposób ogólny lecz przeciwnie pracodawca zobowiązany jest wykazać np. poprzez wskazanie metody w oparciu, o którą w jego ocenie z danych żądanych przez związki zawodowe można precyzyjnie ustalić wynagrodzenie konkretnego pracownika. Trendem w prawie europejskim (m.in. ustawa o europejskich radach zakładowych) jest prawo związków zawodowych do uzyskiwania informacji dotyczących zmian w zakładzie dotyczących np.: struktur organizacyjnych, metod pracy.

Ustawodawca nie określił terminu, w jakim pracodawca zobowiązany **jest** udzielić informacji, a więc należy przyjąć, że pracodawca winien udzielić informację bez zbędnej zwłoki. Informacje, których wytworzenie i udzielenie nie wymaga nakładu pracy gdyż pracodawca posiada je w żądanym zakresie, powinny być przekazane bezpośrednio po udzieleniu zapytania. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby związki zawodowe wskazały termin, w którym będą oczekiwały na udzielenie informacji. Brak udzielenia informacji lub przewlekanie jej udzielenia naraża pracodawców na odpowiedzialność karną art. 35. ust. l. pkt 2 *Kto* w *związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją utrudnia wykonywanie działalności związkowej prowadzonej zgodnie z przepisami ustawy – podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.*

Mec. Mirosław Różowicz

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Z wielkim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość
o nagłej śmierci naszego

Kolegi **WOJCIECHA ŚWIĄTKOWSKIEGO**

Pracownika Świętokrzyskiego Parku Narodowego, Dyrektora Parku, Członka Związku Leśników Polskich Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

Rodzinie i Przyjaciołom wyrazy szczerego współczucia składają

Przewodniczący Piotr Kozłowski i Rada Krajowa Związku Leśników Polskich Parków Narodowych
Koleżanki i Koledzy Członkowie Organizacji Zakładowej Związku

Wydawca: Związek Leśników Polskich w RP, 02-362 Warszawa, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 3, tel. (0-22) 823-40-59
e-mail: zlpwrp@zwiazek.lesnikow.polskich.pl
Przygotowanie do druku i druk: ARW A. Grzegorczyk, 05-082 Stare Babice, ul. gen. Kutrzeby 15, tel. (0-22) 733-11-99
e-mail: studio-graf@grzeg.com.pl; www.grzeg.com.pl
Skład: Bożena Szydlik; redaktor techniczny: Elżbieta Czarnacka